

C. Nielsen, Th. Nielsen, Raben, Reedtz-Thott (Ordfører) og Steffensen. 1ste Beh. i Folkethinget d. 26de October, 2den Beh. d. 1ste Februar 1892, 3die Beh. d. 4de Februar; 1ste Beh. i Landstinget d. 9de Februar, 2den Beh. d. 28de Marts, 3die Beh. d. 29de Marts; eneste Beh. i Folkethinget d. 31 Marts. Loven stadfæstet d. 12te April. — Loven har været behandlet igjennem en Række Aar paa Rigsdagen men uden at blive gennemført. Opfattelsen af denne Sags endelige Ordning var meget forskjellig, og for at naa til et for alle Parter antageligt Resultat, har de forskellige Anskuelse maattet vise megen Resignation, men at det nu vundne Resultat maa anses for om ikke idealt saa dog ret tilfredsstillende, viser noksom — som ovenfor nævnt — at Loven vedtoges i begge Thing med ikkun ialt 2 Stemmer imod dens endelige Vedtagelse. — Af Lovens Bestemmelser kan fremhæves følgende. Enhver Sygekasse har Ret til at faa offentlig Anerkjendelse og den dermed forbundne Støtte af det offentlige, naar den fyldestgjør Lovens Forskrifter. For at faa og beholde offentlig Anerkjendelse maa en Sygekasse som Regel have mindst 50 Medlemmer. Under særlige Omstændigheder kan Anerkjendelse meddeles en Kasse med et Medlemstal af ikke under 30, og en saaden Kasse har Ret til Anerkjendelse, naar den har Sæde i en Kommune med ikke over 800 Indbyggere. For to eller flere mindre Kasser, der slutte sig sammen til gjensidig Sikring af deres Forpligtelser gives særlig lempelige Regler for Anerkjendelse. For at faa Anerkjendelse maa en Sygekasse enten være knyttet til et bestemt Fag (Handel, Haandværk eller Industri), eller dens Vedtægt maa fastsætte en passende stedlig Begrænsning for Retten til at være Medlem. Anerkjendelse kan ogsaa gives bestaaende Sygekasser, omfattende Personer knyttede til en enkelt bestemt Forretning eller Virksomhed. Medlemmer af